Айтарея Упанишад

Айтарея Упанишад
, превод от Свами Гамбхирананда,
публикувано от Адвайта Ашрам, Колката.

Ом! Нека речта ми се основава на (т.е. в съответствие с) ума;
Нека умът ми се основава на речта.
О, Самосияйни, разкрий ми Себе си.
Нека и двамата (речта и умът) бъдете носители на Ведата за мен.
Нека не всичко, което съм чул, да ме напусне.
Ще съединя (т.е. ще залича разликата между) ден
и нощ чрез това обучение.
Ще изрека това, което е вербално вярно;
ще изрека това, което е мислено вярно.
Нека това (Брахман) ме защити;
Нека Това защити говорещия (т.е. учителя), нека Това защити мен;
Нека това защити говорещия - нека Това защити говорещия.
Ом! Мир! Мир! Мир!

II-1: В началото това беше само абсолютният Аз. Нямаше нищо друго, което да намигва. Той си помисли: „Нека създам световете.“

II-2: Той създаде тези светове, а именно. амбас, маричи, мара, апах. Това, което е отвъд небето, е амбас. Небето е негова опора. Небето е маричи. Земята е мара. Световете, които са отдолу, са апах.

II-3: Той си помисли: „Това са световете. Нека създам защитниците на световете.“ След като събра (бучка) човешка форма от самата вода, Той ѝ придаде форма.

II-4: Той размишляваше относно Него (т.е. Вират на човешката форма). Докато Той (т.е. Вират) беше размишляван, Неговата (т.е. Вират") уста се разтвори, точно както яйце. От устата се появи речта; от речта дойде Огънят. Ноздрите се разтвориха; от ноздрите излезе обонянието; от обонянието дойде Ваю (Въздух). Двете очи се разделиха; от очите се появи зрението; от зрението дойде

Слънцето. Двете уши се разделиха; от ушите дойде чувството за слух; от слуха дойдоха Посоките. Кожата се появи; от кожата излезе коса (т.е. чувството за допир, свързано с косата); от чувството за допир дойдоха билките и дърветата. Сърцето се оформи; от сърцето излезе вътрешният орган (умът); от вътрешния орган дойде Луната. Пъпът се раздели; от пъпа излезе органът на изхвърляне; от органа на изхвърляне дойде Смъртта. Седалището на органа за размножаване се раздели; от него дойде органът за размножаване; от органа за размножаване дойде Водата.

I-ii-1: Тези божества, които бяха създадени, паднаха в този огромен океан. Той Го подложи (т.е. Вират) на глад и жажда. Те Му казаха (т.е. на Създателя): „Осигури ни жилище, където да пренощуваме.“

I-ii-2: За тях Той (т.е. Бог) доведе крава. Те казаха: „Тази със сигурност не е достатъчна за нас.“ За тях Той доведе кон. Те казаха: „Този със сигурност не е достатъчен за нас.“

I-ii-3: За тях Той доведе човек. Те казаха: „Този е добре сложен; човекът наистина е творение на Самия Бог.“ На тях Той каза: „Влезте в съответните си жилища.“

I-ii-4: Огънят влезе в устата, приемайки формата на органа на речта; Въздухът влезе в ноздрите, приемайки формата на обонянието; Слънцето влезе в очите като зрението; Посоките влязоха в ушите, превръщайки се в слух; Билките и Дърветата влязоха в кожата под формата на коса (т.е. чувството за допир); Луната влезе в сърцето под формата на ума; Смъртта влезе в пъпа под формата на Апана (т.е. жизнената енергия, която натиска надолу); Водата влезе в крайника на зараждането под формата на сперма (т.е. органа на размножаването).

I-ii-5: Гладът и Жаждата Му казаха: „Осигури ни (някакво жилище).“ На тях Той каза: „Аз осигурявам препитанието ви сред тези богове; Аз ви давам да споделяте техните дялове.“ Следователно, когато се принесе жертва за което и да е божество, Гладът и Жаждата наистина стават съпричастни на това божество.

I-iii-1: Той си помисли: „Това са сетивата и божествата на сетивата. Нека създам

храна за тях.“

I-iii-2: Той размишляваше относно водата. От водата, така обзета, се разви форма. Формата, която се появи, беше наистина храна.

I-iii-3: Тази храна, която беше създадена, се обърна и се опита да избяга. Той се опита да я приеме с реч. Не успя да я приеме чрез реч. Ако беше успял да я приеме с реч, тогава човек щеше да се задоволи само от говорене за храна.

I-iii-4: Той се опита да хване тази храна с обонянието. Не успя да я приеме чрез миризма. Ако беше успял да я приеме чрез миризма, тогава всеки щеше да се задоволи само от миризмата на храна.

I-iii-5: Той искаше да приеме храната с окото. Не успя да я приеме с окото. Ако я беше приемел с окото, тогава човек щеше да се задоволи само от виждането на храната.

I-iii-6: Той искаше да я вземе с ухото. Не успя да я вземе с ухото. Ако я беше взел с ухото, тогава човек щеше да се задоволи само от слушането на храната.

I-iii-7: Той искаше да я вземе с допир. Не успя да я вземе с допир. Ако я беше взел с допир, тогава човек щеше да се задоволи само от докосването на храната.

I-iii-8: Той искаше да я вземе с ума. Не успя да я вземе с ума. Ако я беше взел с ума, тогава човек щеше да се задоволи само от мисълта за храната.

I-iii-9: Той искаше да го поеме с размножителния орган. Не успя да го поеме с размножителния орган. Ако го беше поел с размножителния орган, тогава човек щеше да се задоволи просто с изхвърлянето на храната.

I-iii-10: Той искаше да го поеме с Апана. Той го хвана. Това е поглъщащият храна. Тази жизнена енергия, която е добре позната като зависима от храната за своето съществуване, е тази жизнена енергия (наречена Апана).

I-iii-11: Той си помисли: „Как наистина може да е там без Мен?“ Той си помисли: „През кой от двата начина да вляза?“ Той си помисли: „Ако изказването се

извършва чрез органа на речта, обонянието чрез обонянието, виждането с окото, слуха с ухото, усещането чрез допир, мисленето с ума, актът на придърпване (или натискане) чрез Апана, изхвърлянето чрез размножителния орган, тогава кой (или какво) съм аз?“

I-iii-12: След като раздели този край, Той влезе през тази врата. Този вход е известен като видрити (главният вход). Затова е възхитителен. За Него има три обитания - три (състояния на) сън. Това е обиталище, това е обиталище. Това е обиталище.

I-iii-13: Роден, Той прояви всички същества; защото говори ли за (или знаеше ли) нещо друго? Той осъзна този Пуруша като Брахман, най-всепроникващия, така: „Осъзнах това“.

I-iii-14: Следователно името Му е Идандра. Той е наистина известен като Идандра. Въпреки че е Идандра, те Го наричат индиректно Индра; защото боговете наистина обичат индиректните имена, боговете наистина обичат индиректните имена.

II-i-1: В човека наистина душата е заченатата първо. Това, което е спермата, се извлича от всички крайници като тяхната сила. Той държи това свое „аз“ в себе си. Когато го излее в жена си, тогава го създава. Това е първото му раждане.

II-i-2: Това става неразлично от съпругата, точно както е неразличен нейният собствен крайник. Следователно (плодът) не я вреди. Тя подхранва това негово „аз“, което е влязло тук (в утробата ѝ).

II-i-3: Тя, хранителката, става годна да бъде подхранвана. Съпругата носи този ембрион (преди раждането). Той (бащата) защитава сина в самото начало, скоро след раждането му. Че той защитава сина в самото начало, веднага след раждането, по този начин той защитава себе си заради продължаването на тези светове. Защото по този начин се осигурява продължаването на тези светове. Това е неговото второ раждане.

II-i-4: Това негово „аз“ (а именно сина) е заместено (от бащата) за извършване на добродетелни дела. След това това негово друго „аз“ (тоест бащата на сина), след като е приключил задълженията си и е напреднал на възраст, си отива.

Веднага щом си отива, той се ражда отново. Това е неговото (т.е. на сина) трето раждане.

II-i-5: Този факт беше заявен от гледача (т.е. мантра): „Дори докато лежах в утробата, узнах за раждането на всички богове. Сто железни крепости ме държаха. Тогава, като ястреб, си проправих път чрез знанието за Аза“. Вамадева каза това, докато все още лежеше в утробата на майката.

II-i-6: Този, който беше познал това, (се беше) отъждествил с Върховния и постигнал всички желани неща (дори тук); и след като (след това) се възнесе по-високо след разрушението на тялото, той стана безсмъртен в света на Аза. Той стана безсмъртен.

III-i-1: Какво е Това, което почитаме като това Аз? Кое от двете е Азът? Това ли е, чрез което човек вижда, или това, чрез което човек чува, или това, чрез което човек усеща миризма, или това, чрез което човек изрича реч, или това, чрез което човек вкусва сладкото или киселото?

III-i-2: Това е сърцето (интелектът) и този ум, които бяха посочени по-рано. Това е чувство, управление, светско знание, присъствие на духа, запаметяване, сетивно възприятие, сила на духа, мислене, гений, умствено страдание, памет, решителност за установяване, жизнени дейности, копнеж, страст и други подобни. Всичко това наистина са имената на Съзнанието.

III-i-3: Този е (нисшият) Брахман; това е Индра, това е Праджапати; това са всички тези богове; и това са тези пет елемента, а именно земя, въздух, пространство, вода, огън; и това са всички тези (големи същества), заедно с малките, които са създатели на други и могат да се разглеждат по двойки - а именно тези, които са родени от яйца, от утроби, от влага на земята, а именно коне, говеда, хора, слонове и всички същества, които съществуват, които се движат или летят, и тези, които не се движат. Всички те имат Съзнанието като дарител на своята реалност; всички те са тласнати от Съзнанието; вселената има Съзнанието като око и Съзнанието е нейната цел. Съзнанието е Брахман.

III-i-4: Чрез това Аз, което е Съзнание, той се възнесе по-високо от този свят и, изпълнил всички желания в този небесен свят, той стана безсмъртен, той стана безсмъртен.

Ом! Нека речта ми бъде основана (т.е. в съответствие с) ума;
Нека умът ми бъде основан на речта.
О, Самосияйни, разкрий ми Себе Си.
Нека и двамата (речта и умът) бъдете носители на Ведата за мен.
Нека не всичко, което съм чул, да ме напусне.
Ще съединя (т.е. ще залича разликата между) ден
и нощ чрез това обучение.
Ще изрека това, което е вербално вярно;
ще изрека това, което е психически вярно.
Нека това (Брахман) ме защити;
Нека Това защити говорещия (т.е. учителя), нека Това ме защити;
Нека Това защити говорещия - нека Това защити говорещия.
Ом! Мир! Мир! Мир!

Тук завършва Айтарейопанишада, както е съдържаща се в Ригведа.

Публикувано | Променено на18 юни 2019 г.

Онлайн книги

Аз
Бхагавад Гита
Брахма Сутра
Упанишади
Ведите
Ведически химни
Рамаянам
II
Ади Шанкара
Шри Рамакришна
Шри Сарада Деви
Свами Вивекананда
Рамана Махарши
Свами Рамдас
Канчи Маха Периява

Джиду Кришнамурти [JK]
Нисаргадата Махарадж

III

Статии и резюме
Уроци по Веданта
Книги на Веданта - Други

IV

Мантри и ритуали
Молитвени химни - Стотри

В

Карнатик Музика Критис
Морални истории
Истории и анекдоти

Нашите уебсайтове

Духовен магазин Celextel

Магазин за електронна музика Celextel

Духовна библиотека Vedanta

Библиотека Vedanta Shastras

Религията не е въпрос на догми и вярвания, на ритуали и суеверия; нито е култивиране на лично спасение, което е егоцентрична дейност. Религията е цялостният начин на живот; тя е разбирането на истината, което не е проекция на ума.
Дж. Кришнамурти
, Коментари върху живота: Серия 3 - Глава: 20

Отказ от отговорност: **Celextel** създаде тази **Веданта духовна библиотека** с благородното намерение да направи тези индийски духовни съкровища достъпни за всички. Celextel полага абсолютна грижа за поддръжката

на този уебсайт и Celextel не носи отговорност за каквито и да било грешки или неточности. Тези онлайн книги са само с информационна цел и не трябва да се тълкуват като предоставяне на професионални съвети по какъвто и да е начин. Читателите трябва да упражняват собствена преценка и да се позовават на оригиналния източник за всички практически цели.
Разпространението, публикуването и неразрешеното копиране на тези онлайн книги без предварително разрешение на съответните автори, издатели или преводачи са забранени.
Авторско право © 2002-2025 **Celextel Enterprises Pvt. Ltd.** Всички права запазени.
Тема за иновации от Cagintranet ** Задвижвано от GetSimple